

HVĚZDY
FOTBALOVÉHO
HRŠTĚ

GUARDIOLA

FRAGMENT

HARRY CONINX

Hvězdy fotbalového hřiště Pep Guardiola

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Harry Coninx

Hvězdy fotbalového hřiště – Pep Guardiola – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Tato kniha je beletrizovanou biografií popisující některé z klíčových milníků dosavadní kariéry trenéra Pepa Guardioly.

Některé události zde popsané jsou založené na představivosti autora a pravděpodobně zcela neodrážejí to, co se skutečně odehrálo.

HVĚZDY FOTBALOVÉHO HŘIŠTĚ

PEP GUARDIOLA

HARRY CONINX

FRAGMENT

This edition is published by arrangement with Ransom Publishing Ltd.
© 2024, Ransom Publishing Ltd.
Translation © Petr Jiříček, 2025
E-book konverze © GDTP Studio Albatros Media, 2025

ISBN tištěné verze 978-80-253-7227-2
ISBN e-knihy 978-80-253-7235-7 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)
ISBN e-knihy 978-80-253-7250-0 (1. zveřejnění, 2025) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-253-7251-7 (1. zveřejnění, 2025) (mobi)

*Pro tátu, mého prvního kouče
a jediného člověka,
který si myslí, že ví víc než Pep.*

OBSAH

1. Anfield	9
2. Hráč Barcelony.	19
3. Pivot	25
4. Totální fotbal	31
5. Pod tlakem zachovat klid	38
6. U kormidla	44
7. Barcelona je zpět	51
8. Treble v prvním roce	61
9. Staří přátelé i soupeři.	67
10. Divadlo versus taktika	74
11. Unavený.	81
12. Zase ten Real	87
13. Horší než hrozné	94
14. Zpátky nahoře	101
15. Citizens.	107
16. Výzva	113
17. Stovka.	119

18. „Takhle se vyhrává!“	125
19. Pokoření osobního rivala.	131
20. Dobře, tak letos	137
21. Podle zásad Pepa Guardioly	142

I

ANFIELD

Únor 2021, Anfield, Liverpool, Anglie
Liverpool versus Manchester City

„Kdy jsme teda naposledy vyhráli na Anfieldu?“ zeptal se Pep a podíval se na svého asistenta Rodolfa Borella, který vedle něj seděl v šatně.

„My? Nikdy,“ odpověděl Rodolfo. „A klub? Ten v roce 2003.“

Jeho odpověď zůstala viset ve vzduchu. Pep během svého působení v Manchesteru City smetl všechny týmy, ale venkovní zápasy v Liverpoolu

byly vždycky problém. Jürgen Klopp a jeho tým pokaždé našli způsob, jak Pepa porazit.

„I když dnes nás čeká utkání bez diváků,“ dodal Rodolfo. „Kvůli covidu nesmí nikdo přijít. Ale bude to velké i tak.“

Pep přikývl. Fanoušci na Anfieldu byli jedni z nejhlasitějších a nejobávanějších v celé Evropě. Když Liverpool hrál před svým publikem, domácí hráči vždycky zařadili vyšší rychlostní stupeň.

„Projděme si tým,“ řekl Pep a vzal si od Rodolfa soupisku. Už byl pomalu čas, aby hráči vyšli na hřiště, a tak jim Pep chtěl říct ještě posledních pár slov.

„Takže,“ začal a proletěl pohledem soupisku Liverpoolu, „jsme si jistí, že budou Fabinho s Hendersonem ve středu obrany? Nenastoupí tam Kabak nebo Phillips?“

„Je to potvrzené,“ přikývl Juan Manuel Lillo.

„V tom případě to bude jejich slabé místo,“ prohlásil zadumaně Pep. „Když Fabinha stáhnou ze zálohy, ztratí tým své...“

Pep přestal mluvit a začal svou myšlenku vyjadřovat vášnivými gesty.

„A Hendersona,“ dodal okamžitě Rodolfo.

„Jo, když nebudou v záloze ti dva, ztratí Liverpool svou energii,“ dokončil Pep myšlenku.

„Takže budeme presovat co nejvýš a vyvíjet tlak na stopery,“ řekl Rodolfo. „Ať musejí hrát odzadu.“

„Chci, abychom se rozeskupili do formace 4-4-2,“ řekl Pep. „Když se stoperi roztáhnou do stran, Foden a Sterling se vysunou a budou na ně dotírat. Rychle získáme míč zpátky.“

O chvíli později už Pep spustil svůj klasický motivační předzápasový proslov. „Vím, jak si na Anfieldu vedeme,“ řekl hráčům, když se ujistil, že má jejich plnou pozornost. „Vím, že Liverpool je šampion. Vím, že mají Salaha, Maného a Firmina. Ale my máme Sterlinga, Gündogana, Mahreze. Máme Johna Stonese, Diase, Edersona. I my máme velká jména. Jsme tým, který vyhrál už třináct zápasů v řadě. Jsme tým, který vyhrál dva tituly po sobě. Dnes tu nejsou fanoušci, zápas

nebude mít obvyklou atmosféru. Je to jen o dvaceti chlapech na hřišti.“

Hráči přikývli. Pep je dokázal přesvědčit, že tu dnes můžou vyhrát.

„Od začátku chci vidět velký tlak. Chci, abychom diktovali tempo. Chci, abychom to byli my, kdo bude určovat ráz zápasu.“

I bez diváků panovalo na stadionu napětí. Citizens se sice nacházeli na čele ligy, sedm bodů před Liverpoolem, ale stále bylo hodně v sázce.

„Když dneska vyhraje, může to být náš největší úspěch,“ tiše se zasmál Rodolfo. „Zbytku ligy tím vyšleme jasné poselství.“

„Dnes večer?“ otočil se na svého asistenta s údivem Pep. „Myslím, že náš největší úspěch bude, až vyhraje titul – to bude ten největší okamžik,“ pronesl ambiciózně.

Pak vyšel se svým týmem ze šatny, kráčel za hráči a rozhlížel se po prázdném stadionu. Normálně Anfield touhle dobou burácel tak, že člověk neslyšel vlastní myšlenky, ale dnes vládlo na stadionu hrobové ticho.

Prázdné stadiony byly pro Pepa vlastně přínosem. Mohl tak na své hráče křičet a všichni slyšeli, jaké pokyny jim předává.

Když vyšel k postranní čáře, promluvil na něj trenér Liverpoolu Jürgen Klopp – muž, který ho porazil víckrát než kdokoli jiný. Na tváři měl obrovský úsměv.

„Pepe,“ pozdravil ho vřele. „Vítej zpátky na Anfieldu. Doufám, že s námi dnes večer budeš zacházet v rukavičkách.“

„To nikdy,“ odpověděl Pep. „Jsem si jistý, že ty máš v rukávu určitě jeden nebo dva trumfy, prostě způsob, jak nám to ztížit.“

O několik okamžiků později ozvěna doprovodu úvodní hvizd a zápas začal. Pep se opřel v sedačce a ze svého místa na lavičce sledoval prvních deset minut hry. Hrál se napjatě a opatrně. Citizens měli většinu času míč v držení, ale dělalo jim problém toho efektivně využít.

Každou chvíli se Pep zvedl a skoro až vyšťekl na některého ze svých hráčů. „Kyle, rychleji!“ řval na Walkera, který se poflakoval s míčem u nohy.

Nakonec se City dostalo do první šance. Raheem Sterling se prosmýkl do pokutového území, načež ho odstavil Fabinho.

Pepova instinktivní soutěživá reakce na sebe nenechala dlouho čekat – jako by stále byl jedním z hráčů na hřišti.

„Penalta!“ zakřičel a otočil se k rozhodčímu.

Když se Ilkay Gündogan postavil k míči, Pep si po nosem zašeptal: „No tak, dej to, Ilkayi.“ Tělo měl napjaté, ale ve tváři zachovával klidný výraz. Jako trenér byl oporou týmu – a ten u něj hledal jistotu.

Hráčům City to v poslední době při penaltách moc nešlo, a zejména proti Liverpoolu. Gündogan poodstoupil od míče, rozběhl se a vypálil – ale příliš vysoko, až nad břevno.

„Ale no tak!“ zasténal Pep a zoufale udělal kolečko kolem svého území. „Proč se nám vždycky stane *tohle*?“ řekl a s tázavým výrazem se otočil k Rodolfovi.

„Neboj, gól visí ve vzduchu,“ odpověděl Rodolfo. „Budeme mít další šance.“

O poločase byl Pep neskutečně frustrovaný. Citizens měli převahu na míči, ale zahodili penaltu. Potřebovali soupeře zmáčknout.

„Kluci, měli jsme pětáctýřicet minut na to, abychom se dostali do hry, abychom si to tu osahali,“ řekl. „Teď to zrychlíme. Chci vidět větší energii. Nedávejme jim čas, aby mohli hrát s míčem.“

„Alisson vypadá slabě,“ dodal Rodolfo. „Obvykle patří k jejich nejlepším hráčům, ale dnes se mu už několik přihrávek nepovedlo. Když dostane míč, donuťte ho okamžitě rozehrát, ať se snaží někoho najít. Je slušná šance, že to pokazí.“

Po několika minutách druhého poločasu se Citizens ujali vedení. Sterling vnikl do šestnáctky, vrátil míč Fodenovi, jehož střelu ale Alisson vyrazil. Míč však doskáká jen ke Gündoganovi, který ho napálil do branky.

„Nedokážou si poradit s Philovými náběhy,“ řekl Pep klidně. Věděl, že jeden gól k vítězství v tomhle zápase stačit nebude.

A měl naprostou pravdu. Liverpool nebyl úřadujícím mistrem jen tak pro nic za nic. O chvíli později byl liverpoolský Salah sražen k zemi, načež sám proměnil nařízenou penaltu.

„Kristepane! A ještě z penalty,“ zasténal Pep.

Následujících pár minut se neslo ve znamení převahy Liverpoolu. Reds začínali získávat sebevědomí a obvykle nekonečné držení míče v podání City vystřídalo zoufalé nahánění soupeře.

Pep byl dostatečně zkušený na to, aby věděl, že je čas na změnu, na čerstvé síly na hřišti.

„Gabi!“ zakřičel a podíval se na Gabriela Jesusa. Jesus byl jediným zdravým útočníkem Citizens, přesto se Pep rozhodl postavit na jeho místo do základní sestavy Phila Fodena.

„Phila přesuneme doprava a ty budeš hrát zprostředka, ale zataženěji,“ udílel pokyny rozvíčujícímu se Jesusovi. „Phil jim tam v zadních řadách nadělá neplechu, takže ty budeš mít spoustu prostoru. Chci, aby z tebe vyzařovala energie, abys hodně běhal. Nedopřej jim klid na míči, nenech je usadit se na naší půlce.“

Jesurovi stačila pouhá minuta, aby se projevilo jeho vliv na hru. Dostal pod tlak Alissona, který nepřihráł přesně. Míč se dostal k Fodenovi, pak ke Gündoganovi a nakonec skončil až v síti. City znovu vedlo.

„Potřebujeme přidat třetí!“ křičel Pep a přivolal si k sobě kapitána Raheema Sterlinga. „Vyřiď to klukům – dejte třetí gól, pak můžeme odpočívat. Nebudeme přece bránit vedení 2:1.“

Víc ani říkat nemusel. Druhá Alissonova chyba umožnila Bernardu Silvovi přihrát Sterlingovi na kýžený třetí gól.

Deset minut před koncem pak Phil Foden po efektním sólu zvýšil na 4:1.

City nejenže Liverpool *porazilo* – ono ho přímo rozdrtilo.

Pep deklasoval poslední zbývající tým, který se mu zatím nedařilo porazit, tým, který minulou sezonu vyhrál ligu a který jeho kluky před pár lety vyřadil z Ligy mistrů. Konečně porazil Kloppa, trenéra, jenž mu způsobil víc problémů než kterýkoli jiný šéf lavičky.

„Víš co?“ řekl Pep a otočil se k Rodolfovi. „Možná máš pravdu. Tohle by *mohl* být můj největší úspěch.“

„Deset bodů před Liverpoolem,“ shrnul situaci Rodolfo. „A pořád jsme ve všech soutěžích. Počkej s těmi řečmi, až vyhraje quadruple, ne?“

Pep se usmál. Byl jedním z nejlepších trenérů na světě. S ním u kormidla se všechno zdálo možné.

2

HRÁČ BARCELONY

Červenec 1984

Akademie La Masía, Barcelona, Španělsko

„Josepe! Pojd!“

Pep přestal žonglovat s balónem, který držel ve vzduchu. Rodiče mu jen zřídka říkali celým jménem – obvykle to znamenalo, že je něčím naštval.

„Proč si hraješ s míčem?“ zeptal se táta Valenti a zavrtěl hlavou. „Jako bys na něm byl závislý. Nesmíme přijít pozdě, tak honem.“

„Jen na poslední chvíli ještě trochu trénuju!“
namítl Pep a následoval tátu k autu.

Pravdou bylo, že byl neskutečně nervózní. Dnešek byl zatím největším dnem jeho života. V pouhých třinácti letech měl možnost předvést se klubu, jemuž celý život fandil – Barceloně. Klubu, v němž se proslavili Johan Crujff, Johan Neeskens nebo Diego Maradona.

Hlavou se mu honilo tolik myšlenek. Bude dost dobrý na to, aby se dostal do týmu? Nebo ho okamžitě odmítnou? Skončí tím jeho fotbalová kariéra ještě dřív, než vůbec začala?

To proto odešel na zahradu a začal žonglovat s míčem. Uvolnil se tím, cítil se klidnější. Když tam byl jen on a míč, necítil žádné starosti.

„Tak co, už víš, kde chceš dneska hrát?“ zeptal se ho táta, čímž Pepa vrátil do reality.

„Jak to myslíš?“

„Tvoje pozice,“ zasmál se táta. „Máš už nějakou vyhlédnutou?“

„Asi budu hrát tam, kam mě postaví,“ pokrčil Pep rameny.

Táta se znovu zasmál. „To jim ale nemůžeš říct, Pepe.“

„Proč ne?“ Byla to pravda. Upřímně mu bylo naprosto jedno, kde bude hrát, hlavně když se dostane do týmu.

„Tohle je Barcelona,“ odpověděl mu táta. „Jeden z největších klubů na světě. Nemůžeš se jen tak objevit a hrát *kdekoli*. Musíš ukázat, že víš, co děláš, proč to děláš a *kde* to děláš. Jinak tě nebudou brát vážně.“

Pep přikývl. Už tak se cítil pod velikým tlakem, a táta tomu ještě přidal.

Pep obvykle hrál kolem ofenzivní trojice, podporoval ji na pravé straně zálohy. Tam byl nejnebezpečnější. A tak to taky řekl trenérům.

Každý rok se na zkoušku do Barcelony dostavilo kolem tisícovky nejtalentovanějších dětí z celé země. Do akademie však brali pouze dvě stovky nejlepších. A dnešek byl dnem, kdy se mělo rozhodnout o tom, kdo to bude. Dnešek byl dnem, kdy jich osm set odejde se zlomeným srdcem. Pep byl odhodlaný nebýt jedním z nich.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Hvězdy fotbalového hřiště - Guardiola.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.